

ائتلاف نمایشی، ناپایدار و دیر هنگام عربستان بر ضد سازمان تروریستی "داعش"

مقامات "آل سعود" گویا تازه از خواب خرگوش بیدار گردیده اند و دست به اقدامات نمایشی زده اند. در بین کشورهایی که مقامات عربستان "سعودی" در لست ائتلاف شان اعلان داشته اند، کشور های عراق، ایران و پاکستان عملاً حضور ندارند و اولیای امور در افغانستان نیز هنوز در تذبذب قرار دارند که آیا داخل این ائتلاف فرمایشی گردند، یا خیر و بگفته مشهور "کار عاشقی به ناز است، بکنم در غم بمانم، نکنم، چطور کنم". در این ائتلاف فرمایشی که گویا ۳۴ کشور حضور دارند، همه سنی مذهب اند و گروه تروریستی "داعش" هم همه سنی مذهب اند و نطفه کثیف آن هم از بطن چرکین عربستان "سعودی" بیرون آمده است. در طول سی و چند سال گذشته هم اکثر گروه های تروریستی منشأ "سعودی" داشته اند، به شمول حزب اسلامی گلبدین، اتحاد اسلامی سیاف، جمعیت اسلامی ربانی، گروه تروریستی القاعده و رهبران و رهروان آن، گروه تروریستی طالبان و اکنون هم "داعش" و....

عربستان "سعودی" یکی از حامیان سرسخت طالبان در افغانستان بوده است و اکثر تروریست های خونریز و دهشت افکن به شمول "اسامه بن لادن" و "ایمان الظواهری" و اعوان و انصار شان نیز از همان عربستان "سعودی" به افغانستان و پاکستان فرستاده شده اند و امروز نیز همین مقامات "آل سعود" که داد از مبارزه با "داعش" میزنند، در حقیقت یکی از منابع بزرگ و مهم تأمیناتی و تسلیحاتی "داعش" اند.

مقامات "آل سعود" صرف نظر از ایجاد تفرقه بین سنی و شیعه و ایجاد ائتلاف جدید کشور هائیکه بیشترین سنی مذهب اند، در حقیقت با شیعه ها اعلان جنگ را صادر کرده اند. بسیاری از کشورها از عضویت در چنین ائتلافی ابراز بی اطلاعی کرده و کشورهایی مانند اندونزی، عمان و پاکستان هم عضویت در آن را نپذیرفته اند.

این جنگ ایکه در خفاء اعلان گردیده، در حقیقت با اعدام "شیخ نمر باقر النمر" به تاریخ دوم جنوری امسال (۲۰۱۶)، شکل رسمی را به خود گرفته و آغاز تشنجات جدید در منطقه به شمار میرود.

فقط یک روز بعد از اعدام "شیخ نمر" مناسبات ایران و عربستان برهم خورد و ارتباطات دیپلماتیک بین آنها قطع گردید و اعتراض کنندگان خشمگین ایرانی، سفارت عربستان در ایران را مورد حمله قرار داد و همه چیز را ویران کرده و به آتش کشیدند. همچنان تظاهرات متعددی در عراق، پاکستان، کانادا، امریکا و اکثر کشور های عربی در تقبیح جنایت "آل سعود" صورت گرفته است و این سلسه همچنان در جریان است. در افغانستان اما هنوز آتش زیر خاکستر است و می تواند با وزیدن یک باد ملایم، شعله ور گردد. "حکومت وحدت ملی" از همینرو جرئت پیوستن به چنین ائتلاف را ندارد و با عجله رئیس اجرائیه خود را با یک هیئت بزرگ، البته از نگاه کمیت و نه کیفیت، به ایران فرستاد و قرارداد هائی را با آخندان ایران به امضاء رسانید.

و اما برگردیم به اعدام "شیخ نمر باقر النمر" روحانی شیعه مذهب عربستان در دوم جنوری همین سال که با ۴۶ نفر دیگر در یک روز اعدام شدند و نظر به گزارشات مختلف سر این روحانی شیعه مذهب با ضرب شمشیر از تن اش جدا ساخته شده است. سایت صدای آلمان گزارش داد که:

"... در پی اعدام ۴۷ نفر، از جمله شیخ نمر باقر النمر، روحانی شیعه منتقد دولت عربستان عده ای به سفارت و کنسولگری عربستان در تهران و مشهد حمله کردند.

به دنبال این حملات عربستان روابط دیپلماتیک و اقتصادی خود با ایران را قطع کرد. بحرین، سودان و جیبوتی نیز مناسبات خود با ایران را قطع کردند. امارات متحده عربی نیز از کاهش روابط خود با تهران خبر داد"

جالب اینجاست که درست همزمان با قطع روابط دیپلماتیک عربستان با ایران، کشور های بحرین، سودان و جیبوتی بدون درنگ روابط شانرا با ایران قطع میکنند و امارات متحده عربی نیز روابط خود با تهران را در پائین ترین سطح کاهش میدهد، تو گوئی همه اوضاع و احوال و چند و چون قضیه از مدت ها قبل طرح ریزی شده و کشور های متذکره قبلاً در جریان اعدام ها قرار داده شده و بدان توافق کرده بوده اند.

از قرار معلوم "آل سعود" با یک قمار خطرناک خواسته اند ایران را در انزوا قرار داده و جنگ تمام عیار بین سنی و شیعه را در منطقه مشتعل ساخته و به قیمت درگیری یک جنگ فرسایشی و خونین، "آل سعود" را از سقوط حتمی نجات دهند.

جنگ اعلان نشده عربستان با یمن، یک جنگ غیر قابل توجیه بوده و کشوری را با خاک یکسان کرد و نظر به گزارشات خبری "خسارت های ناشی از تجاوز ائتلاف عربستان به یمن بیش از ۳۲ میلیارد دلار برآورد شده است"

عربستان "آل سعود" در بیش از سه دهه گذشته هرگز در افغانستان و منطقه گامی در مبارزه با "تروریسم" نه تنها که نگذاشتند، بلکه در مواقع مختلف و بگونه های متفاوت حامی "تروریسم" و ارسال تروریستان در افغانستان و منطقه نیز بوده اند.

یکی از افراد ایکه در ترویج وهابیت و تروریسم در افغانستان تلاش های بی حد و مرزی را در سه دهه گذشته براه انداخته و هنوز هم مشغول همین دنائت است، "عبدالب رسول سیاف" است که حتی تروریستان وهابی او در تلویزیون های داخل کشور و در برنامه های زنده، طرف مقابل را تهدید و تحقیر کرده و دست به یخن گردیده و خط و نشان میکشند.

عربستان حامی درجه یک طالبان بوده است و هنوز هم داد و معامله های پیدا و پنهان با آنها دارد و در عین حال از تمام اقدامات غیر موجه پاکستان در مقابل افغانستان با قدم و درهم حمایت میکنند.

هرچند جمهوری اسلامی ایران هرگز دوست مردم افغانستان نبوده است و مانند مار آستین است که هر لحظه منتظر نیش زدن بوده و آماده است زهر کشنده خود را از طرق مختلف در بدن نحیف افغانستان بریزد و هزار و یک مشکل دیگر با ایران داریم، اما در این مختصر پرداختن به آن گنجایش نداشته ومخالفت با عربستان، هرگز به منزله دفاع از جمهوری اسلامی ایران نیست.

همانگونه که ساده ترین منبع معلومات در این عصر و زمانه "گوگل" است که خانه اش آباد، من هم چار ناچار به این منبع مراجعه کردم و منابع مختلف را در مورد "شیخ نمر" مرور کردم، اما هیچ نشانی از "تروریست" بودن او نیافتم، تنها منابع عربستان "آل سعود" خلاف همه منابع دگر او را تاپه "تروریست" زده اند. آن چهل و شش نفر دیگر هم که همزمان به گونه های مختلف اعدام گردیده اند، هرچند اسماء شان در بعضی منابع ذکر گردیده، اما همه از جانب "آل سعود" تاپه "تروریست" خورده اند و این بدعت درست بعد از حادثه یازدهم سپتامبر ۲۰۰۱ به وسیله جورج دبلیو بوش چوپه، طراحی گردیده و از افغانستان آغاز شد و تا امروز در کشور های مختلف جهان در چرخش بوده و به همین نام و نشان (تروریسم و تروریست)، آدم می خورد و خون می ریزد، این درحالیست که عربستان "آل سعود" یکی از متحدین نزدیک ایالات متحده امریکا است که مشغول صدور "تروریست" است و آشوب بزرگی را در منطقه ایجاد کرده است.

"شیخ نمر" یک روحانی شیعه مذهب در عربستان بوده است که پیروان زیادی داشت و گویا هرگز دست به اسلحه نبرده، بلکه خواستار اعاده حقوق اساسی اهل تشیع از طرق مسالمت آمیز بوده است.

هرچند می شود صفحات بیشمارى در مورد نوشت و از جوانب مختلف قضیه را تجزیه و تحلیل کرده و نتیجه گرفت، اما این کمترین در حد توان خود و برداشت ایکه از قضایا دارم، فقط می خواهم روی یک نکته انگشت بگذارم و آنهم در مضمون معنون به ("قیام اسلام در برابر جهادیت های "داعش")، ترجمه محترم "ولی احمد نوری" که از منابع فرانسوی ترجمه گردیده و ذینت بخش همین صفحه" آریانا- افغانستان آنلاین" گردیده است.

و من فقط روی همین یک نکته می خواهم انگشت بگذارم و آنهم اینکه ائتلاف نمایشی عربستان هرگز قیام اسلام در مقابل "داعش" نبوده و "داعش" هم "جهادیت" گفته نمی شود، بلکه همان "تروریست" بهترین گزینه اسمی برای این تخم حرام است که تناسل و تولد این هیولای عجیب الخلقه هم بر میگردد به اصل خاستگاه آن عربستان که از پستان "آل سعود" شیرخورده و قد کشیده است و در پس پرده هم انگلستان و اضلاع متحده

امریکا در پرورش آن سهم خود را ادا کرده اند. مگر نه اینست که اضلاع متحدہ امریکا در بیش از سی سال گذشته در کشور محبوب ما افغانستان از اینگونه هیولا ها بیشمار زاده و پرورش داده است و بعد خود به جنگ آنان رفته است و این سلسله همچنان ادامه دارد.

